

mere end 10 Personer denne Hjælp. Og hvem skal saa vælge Personerne? Er det Justitsministeren eller Bestyrelsen for Anstalten? Det veed jeg ikke, derom er der intet meddelt, men det er det, der forlanges, at der skal gives Understøttelse til 10 Menninger, hvis Indstilling til disse Pladser man ikke ved noget om, og det er lidt betænkeligt. — Jeg skal imidlertid, da der nu synes at være en saadan Interesse for denne Anstalt, henstille, at Udvalget tager Sagen under fornyet Overvejelse til tredje Behandling. Om man saa skulde stille sig noget anderledes, ved jeg ikke, men for mit eget Vedkommende ser jeg ikke, at hvad der ellers er sket, kan være noget Præcedens for denne Bevilling, og jeg tror hellere, at man skulde tage lidt Hæd i Sejlene end gaa videre i den Retning. Naar man vil spørge sin Følelse, om man helst vil hjælpe disse Menninger eller sige nej, saa er det ganske rigtigt, at man helst vil give dem det, men naar Spørgsmaalet er, hvad der kan forsvares af yde af Statskassen, kunde Svaret dog muligvis blive noget anderledes. Jeg antager, at Udvalget atter vil overveje dette Spørgsmaal.

Med Hensyn til Desinfektionsfartøjet gør det mig ondt, at jeg maa fastholde min Stilling lige over for den ærede Minister i dette for øvrigt ikke meget store Spørgsmaal, men Sagen er simpelt hen den, at Ministeren ikke vil kunne nægte, at alt, hvad der hører til Desinfektion, kan lige saa godt anbringes i det, jeg kalder en Bram, som i det Dampskib, den ærede Minister vil bygge, det kunne vi formentlig være enige om. Det, der er Uenighed om, er, hvorledes Fartøjet skal befordres, men det er jo det samme; naar jeg er nødt til at have en Vogn til et eller andet Djemed her i Byen, om jeg saa finder det rigtigt at holde et Par Heste selv eller gøre Afkord med en Vognmand om, at han fører den Vogn, naar der er Brug for den. Nu ere Forholdene i København saaledes, at jeg er overbevist om, at man til enhver Tid hurtigere kan faa en Bugerdampet til Fartøjet, end man kan faa Dampen op i dets egen Maskine. Jeg er vis paa, at den ærede Minister fra sin Beslighed ikke vil kunne se ud over Havnen uden at se de smaa Dampere løbe frem og tilbage der; de komme, naar man blot vinker ad dem, og bugere for en billig Penge, hvorhen det skal være, i det mindste her paa Keden, og jeg er overbevist om, at de ville kunne udføre denne Tjeneste fuldstændig forsvarelig og billigere, end foreslaet her.

Hvad Lægerne paa Straffeanstalterne

angaar, er der ganske vist anført tilsyneladende meget gode Grunde fra Mindretallet og den højtærede Minister, men paa den anden Side, naar de ville sammenligne, hvilke Honorarer der ellers gives her i Landet til Læger, saa tror jeg ikke, vi kunne sige andet, end at disse Læger ere ret vel honorerede, og jeg tillader mig at protestere mod, hvad der er gjort i Anmærkningerne, og hvad ogsaa det ærede Medlem for Københavns 4de Valgtes (Scharling) gjorde, at ville drage nogen Slutning af en Sammenligning med norske Forhold; jeg tror ikke, at det kan nægtes — hvad Grunden dertil er, skal jeg ikke kunne sige — at norske Honorarer og norske Læger gennemgaaende ere højere, end vi give her i Landet, og hvis vi i alle den Slags Forhold vilde trække norske Paraller, vilde vi sikkert komme til en hel Del større Beløb, end man vil synes om hos os. Jeg kender ikke Forholdene deroppe, men jeg formoder, at Livet er dyrere i Norge, og at det er Grunden, men derom kan jeg ikke sige noget bestemt.

Den højtærede Minister har fuldstændig Ret i, at Færøerne er et fattigt Amt, det faa vi at vide paa ethvert Finanslovsforslag, der kommer frem, idet der bestandig er Understøttelser til forskellige Ting paa Færøerne, som der ikke ydes Understøttelse til i noget andet Amt, men ved denne lille Historie her, som blot er en Optagelse af, hvad der har fundet Sted før, synes det ikke at være noget ubilligt Forlangende, der stilles fra Rigsdagens Side, men det beror naturligvis paa Færøerne, om de ville levere dette Referat. Gige over for den Understøttelse, som Færøerne faa til en Masse Foretagender, navnlig til Skolevesenet, er det lidt underligt, at man deroppe ikke vil imødekomme dette Ønske om at levere det samme Referat, som vi have faaet tidligere, naar det ønskes herfra.

Den højtærede Minister vil gerne have Bridesløselille til en Mønsteranstalt i enhver Henseende. Ja, det ere vi ogsaa gaade ind paa her, vi ere virkelig gaade ind paa at gøre Bridesløselille til et Mønsterfængsel, men derfor er det ikke nogen nødvendig Følge, at det ogsaa skulde være et Mønster med Hensyn til Embeds- og Funktionærboliger. Naar vi staffe vore Embeds- og Bestillingsmænd paa saadanne Steder anstændige, sunde og forsvarelige Boliger, kan det virkelig ikke forlanges, at det skal være Mønsterboliger, det vil jeg i det mindste protestere imod, at vi skulle have nogen som helst Forpligtelse i den Retning, saa jeg tror, vi kunne godt forsvare at inddrage at bygge den Bolig derovre.